

ವಾಸುದೇವರು, ‘ಬಾಯು ಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ನಡೆ ಮಾರಾಯ... ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ರಾಗಳಿ ಸುರುಮಾಡಬೇಡ... ಹೋಗು...’ ಎಂದಾತನನ್ನು ಸಾಗಹಾಕಲು ಯುತ್ತಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಸೋಮ, ಅವರೂ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದು ಕ್ಯೇ ಹಿಡಿದು ಎಷ್ಟಿಯೊಡಗಿದ. ಅವನಿಂದ ಪಾರಾಗಲು, ಗುಡಿಸಲಿನ ತನಕ ಜರೆಯಾಗುವದನ್ನು ಇಂದು ಬೇರೆ ದಾರಿ ವಾಸುದೇವರಿಗೆ ಕಾಣಾಡಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ದಬ್ಬಿಕೊಂಡೆ ಎನ್ನವಳೆ ಗುಡಿಸಲಿನತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಎಳೆದ ಸೋಮ.

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಚಿಮಣ ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಗುಡಿಸಲ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಸೋಮನಿಗೆ ಕಾದು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ದೇವಿಗೆ, ಈ ರಾಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಬಡೆಯರನ್ನು ಕಂಡು ಬೆಳ್ಳಿ ಬೀಳುವಂತಾಯಿತು! ಏಂದು ಬಂದು, ಮುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತುಂಡು ಶೀರೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಆಕೆ ದಿಗಿಲಲ್ಲಿ ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿಲ್ಲ. ತನಮಿನ ಕೊಮುಲತೆಯೆಲ್ಲ ಚಿಮಣಯ ತೆಳು ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಮುಜುಗರೆಗೊಂಡ ಆಕೆ ತನ್ನ ಉದ್ದನೆಯ ಹೆರಳನ್ನು ಮುಂದೆಳೆದು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಟ್ಟಾದರೂ, ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಅವಳ ಅಪ್ಪಾರ್ವ ದೇಹಸೌಂದರ್ಯ ವಾಸುದೇವರನ್ನು ಮೂರಕ ವಿಶ್ವಿತರನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಮೈಮರೆತು ತನ್ನನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣಾಂಭಿಕೊಳ್ಳುವ ತಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಡೆಯನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ದೇವಿ, ಸಂಕೋಚದ ಮುದ್ದೆಯಾಡಳು. ಸರಕ್ಕನೇ ಎರಡು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ತೂರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೋಮನನ್ನು ಅರಧಸಿ ಆತನನ್ನು ಗುಡಿಸಲೊಳಗೆ ಕರೆದೂಯ್ದು, ಚಾಪೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. ವಾಸುದೇವರು ಇನ್ನು ಹೋರಾಗೆ ನಿಂತಿರುವದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ತುಂಡು ಬಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋರಾಗೆ ಬಂದವಳು, “ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮಿವರು ಎಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿದ್ದು? ಬಾಳಾ ಕಿರಿಕಿರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಏನೋ?” ಎಂದಳು ಅಳುಧನಿಯಲ್ಲಿ. ವಾಸುದೇವರು ಪ್ರಶ್ನಿಗೊಳಿಸುವ ಬದಲು, ತೇವವಾಗಿದ್ದ ಆಕೆಯ ಹೊಲೆವ ಕಂಗಳನ್ನೇ ತದೇಕವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು! ಅವರ ಈ ಅನಿಮಿವ ನೋಟವನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದ ದೇವಿ, ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಾಗ ವಾಸುದೇವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮೈಮರೆವಿಗಾಗಿ ನಾಬೆಕೆಯಾದಂತಾಗಿ ಮತ್ತುಲ್ಲಿ ನೀಲಾಗದೆ, “ಬೇಕೆನೆ ದೇವಿ” ಎಂದವರೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋರಬಿಟ್ಟಿರು.

“ಅಯ್ಯಾ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಿದೆ. ಹಾಡಿ ದಾಟುವಲ್ಲಿಗಾದ್ದು ಚಿಮಣ ಹಿಡಿತೇನೆ” ಎಂದು ದೇವಿಯು ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಕ್ಕೆ ಚಿಮಣ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋರಬಣು. ತುಸು ದೂರಕ್ಕೆ ನಡೆದು, ತಡೆದು ನಿಂತ ವಾಸುದೇವರು, “ದೇವಿ... ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದೇನಾದರೂ ತಂಡಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಸೋಮನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅವ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ನಂತ ಎಣಿಸಿರಲ್ಲಿ ನಾನು. ಅಮ್ಮೆ ನಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು. ಅವ ಕುಡಿದು ಬರುವಾಗಲೋ ಹಿಡಿದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಲೇಂದ ನಾನಿಂದ ರಾತ್ರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ನಿಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಸೋಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಆತ ನನ್ನನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು... ಇರಲಿ, ನಾಳೆ ನಾನವನಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳ್ತೇನೆ. ನೀನು ಬೇಕಾರು ಮಾಡ್ದೇಡಾ. ನೀನು ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋಗು... ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕಿದೆ. ನಾನು ಹೋಗ್ನೇನೆ...” ಎಂದರು. ಅವರ ಈ ಮಾತುಗಳು ಮುಗಿಯುವ ಮನಸ್ಸುವೇ ದೇವಿಯ ಸಣ್ಣ ಬಿಕ್ಕಿಗೆಯೊಂದು ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಕಂಗಿಂದ ನೀರು ತುಳು ಆಕೆಯ ತುಂಬ ಕದವುಗಳ ಮೇಲಿಳಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಯಾಕೇ ದೇವಿಯ ಕಟ್ಟಿರನ್ನು ಕಂಡ ವಾಸುದೇವರ ಹೃದಯ ತಟ್ಟನೆ ಆದ್ರ್ವವಾಗಿ